

ARD interview met Assad: een journalistieke prestatie op laag niveau.

Op 1 maart publiceerde de ARD een exclusief interview van 25 minuten met de ARD-verslaggever Thomas Aders en de Syrische president Bashar al-Assad.

Hoofdredacteur Kai Gniffke verwees daarbij naar de kernopdracht van journalistiek: Assad te interviewen betekent niet: zijn politiek goedkeuren of tolereren. Het gaat er veeleer om iets van hem te willen weten, hoe hij de dingen ziet en te laten zien hoe hij functioneert. Verslaggevers zijn noch het Internationale Strafgerechtshof noch Interpol

...

Syrische president in de ARD

Het interview met Assad in tekstvorm.

Stand: 01.03.2016 20:15 uur

29 Vragen in 25 minuten. Voor een exclusief interview heeft de ARD, president Assad van Syrië ontmoet in Damascus. Het ging over de wapenstilstand, de voorwaarden voor zijn aftreden, amnestie voor opstandelingen en zijn begrip van macht.

ARD: We hebben gisteren gefilmd bij de Omayaden-moskee en hadden daarbij ook gesprekken met verschillende personen over de wapenstilstand. Iemand die Shawarma (Opmerking redactie: kleine maaltijd in Turks brood) verkocht, merkte op dat dit mogelijks “een historische dag” is. Daarom mijn vraag, mijnheer de president: Bent u ermee akkoord dat dit een historische dag was en beleven we een heel bijzonder ogenblik in de geschiedenis van Syrië?

Bashar al-Assad: Ik zou zeggen: ik hoop het, in plaats van ermee akkoord gaan, want we zijn een staakt het vuren overeengekomen, zoals in de afgelopen week werd aangekondigd. Laten we liever spreken over een sprankje hoop voor de Syriërs en voor ons allen. Maar gewoonlijk is het al moeilijk een wapenstilstand of een staakt het vuren of zo'n overeenkomst überhaupt, als ze bilateraal is, in acht te nemen en te garanderen – veel moeilijker is het nog bij een multilaterale overeenkomst.

En met multilateraal bedoel ik dat we met meer dan 100 terroristische groeperingen hebben te maken en met de vele landen door wie zij worden ondersteund. Men zou ook kunnen zeggen, er zijn hier twee kampen met tegenstrijdige doelen wat betreft het staken van de vijandelijkheden en de overeenkomst. Laten we dus zeggen dat we hopen, en wij zullen het onze doen, dat het geheel functioneert – in ieder geval is goede wil zeker niet voldoende.

“Het komt aan op de andere kant”

ARD: Wat doet u en de Syrische regering om de stabiliteit van de wapenstilstand te

waarborgen?

Assad: Die is pas minder dan 48 uur geleden begonnen en omdat u sinds enige dagen in het land bent weet u, denk ik, dat de terroristen de wapenstilstand hebben gebroken vanaf de eerste minuut. Het Syrische leger daarentegen heeft afgezien van vergelding om de kansen voor een overleven van de overeenkomst open te houden. Dit kunnen wij van onze kant doen, maar uiteindelijk heeft alles zijn grenzen. Het hangt af van de andere kant.

ARD: Waarom was er zoveel tijd nodig om een overeenkomst tot stand te brengen?

Assad: Het tot stand komen van de overeenkomst heeft helemaal niet zolang geduurd. De andere landen die de terroristen onder hun hoede hebben, hebben zoveel tijd nodig gehad om eraan te werken – overwegend de Amerikanen. Zij spreken er pas sinds een paar maanden over. Wij zijn dit proces gestart vanaf het begin op lokale basis en spreken hier over lokale verzoening met elkaar. Daar waar de vijandelijkheden werden gestaakt, waar de militanten amnestie wordt verleend of aangeboden, opdat zij zich aansluiten bij het Syrische leger of kunnen terugkeren naar het gewone burgerleven. We hebben dit proces dus vroeger, gedurende de afgelopen jaren ingeleid en het was in veel streken succesvol. Deze keer is alles echter, zoals al gezegd, heel anders en veel omvangrijker. Het is weliswaar geen volledige maar toch een omvangrijkere overeenkomst.

“De overeenkomst is daarmee nog niet ten volle tot ontwikkeling gekomen”

ARD: We waren drie dagen geleden in Daraya en beleefden aan de andere kant zware bombardementen. Ik denk dat dit één van de problemen is in Syrië: wie beslist erover of men terroristen bestrijdt van IS of het Al-Nusra-Front of dat het gaat om opstandelingen? U bent voor mij de enige die dit kan definiëren. Ik neem dus aan dat de vrede in uw handen ligt.

Assad: Wat bedoelt u met “de vrede in mijn handen?”

ARD: Dat is toch uw beslissing of u toeslaat of niet. En u beslist wie of wat de anderen zijn.

Assad: Daarin hebt u gelijk. Bij zo'n overeenkomst moet u zich twee vragen stellen: Wat zijn de landkaarten, dat wil zeggen de militaire kaarten waarvan zij uitgaat? En: Welke zijn de criteria of laten we zeggen de mechanismen, volgens dewelke de wapenstilstand moet worden gecontroleerd? Op dit moment is het meer dan 24 uur geleden dat we zijn begonnen met het staken van de operatie. En tot nu toe beschikken we niet over kaarten. Daarmee is de overeenkomst nog niet ten volle tot ontwikkeling gekomen. Als het zo ver is kan men als één van de verantwoordelijke partijen ook verantwoording op zich nemen voor het overleven van de overeenkomst.

ARD: Neem eens aan, mijnheer de president, dat ik geen terrorist zou zijn van IS en het Al-Nusra-front, maar een opstandeling van het vrije Syrische leger: Wat moet ik doen opdat u mij weer accepteert als Syrisch burger?

Assad: Leg gewoon de wapens neer – of u nu zou willen deelnemen aan het politieke proces of dat u zich daarvoor helemaal niet interesseert, of dat u überhaupt geen politieke agenda nastreeft – dat speelt geen rol. Het belangrijkste voor mij is, vanuit juridisch en staatsrechtelijk standpunt en met het oog op het belang van het Syrische volk en de in elke

staat geldende grondbeginselen, dat u als burger niet het recht hebt rond te lopen met machinegeweren en deze te richten op mensen en hun bezit. Meer verlangen we niet. We verlangen überhaupt niets. Zoals al gezegd, krijgt u een volledige amnestie en dat is ook al het geval geweest. Ze hebben zich aangesloten bij het Syrische leger en enkelen van hen ook in het politieke leven.

ARD: Dus u biedt al de opstandelingen een echte amnestie aan?

Assad: En dat functioneert ook. We hebben dat gedaan en dat heeft ook gefunctioneerd.

“Niet iedere militant is een extremist”

ARD: Waarom kan de Syrische regering niet accepteren dat men te maken heeft met twee verschillende groepen: aan de ene kant de terroristen van IS en het Al-Nusra-Front en aan de andere kant de opstandelingen die, laat ons eens zeggen, burgerlijker zijn? Waarom zegt u steeds dat u alleen terroristen bestrijdt?

Assad: Wie gewapend optreedt tegen burgers of tegen privé of openbaar eigendom is gerechtelijk een terrorist. Ik denk dat dit bij ons niet anders is dan in uw land. U accepteert bij u ook niet zogenaamde opstandelingen. U hebt weliswaar een oppositie maar accepteert niet dat een zogenaamd “gematigde oppositie” zich bewapent om haar doelen te bereiken. Dit wordt in geen enkel land geduld. Tot zover één aspect van uw vraag.

Nu het andere: Wij typeren niet iedere militant als extremist. Het is de meerderheid van degenen die de controle hebben overgenomen over het gebied – dat zijn uitsluitend deze extremistische groepen. Het andere deel, datgene dat men op de voorgrond heeft geplaatst als gematigd, is irrelevant en zonder betekenis. Zij hebben ter plaatse helemaal geen invloed, zodat de meesten zich daar moeten aansluiten bij de extremisten – niet omdat het extremisten zijn maar misschien eerder uit angst of vanwege het geld of de soldij. Daarom zeggen we dat we de extremisten bestrijden omdat de echte vijand, namelijk het terrorisme, bestaat uit deze terroristische groepen – overwegend IS en Al-Nusra-Front maar ook Ahrar al-Sham en Jaish al-Islam.

ARD: Ziet u daar niet de facto toch een verschil? Deze terroristen komen toch uit het buitenland, uit Saoedi-Arabië, uit Tsjetsjenië en uit om het even welk land. De opstandelingen daarentegen zijn tenminste toch Syriërs en in dit proces zullen zij toch ooit met u moeten praten. Waarom kunt u daar vandaag niet mee beginnen?

Assad: Dat hebben wij gedaan. We hebben het al gedaan, en dat bedoelde ik net toen ik sprak over verzoening. In het kader van verzoening moet men praten met de militanten. Men spreekt daar niet met een politieke oppositie, maar met mensen die ter plaatse strijden. Dat hebben we gedaan en ik stem dat toe. Terwijl u toch over twee verschillende groepen, de Syrische opstandelingen en de anderen spreekt, werken deze de facto samen. Er is in Syrië geen groep buitenlanders, maar alleen buitenlanders die samensmelten in dezelfde groepen met de Syriërs en dezelfde ideologie, dezelfde hoop op een zogenaamde “Islamitische Staat” of iets dergelijks koesteren en in deze ideologie niemand accepteren die er niet uitziet zoals zichzelf.

Tijdschema van Assad

ARD: Mijnheer de president, u hebt toegestemd met een overgangsproces. Wat zijn de volgende stappen?

Assad: In dit proces gaat het werkelijk om de vorming van een regering van nationale eenheid waartoe iedereen kan behoren die zich zou willen aansluiten in de regering. Deze moet de volgende grondwet voorbereiden. Volgens de grondwet moeten er parlementsverkiezingen komen waarmee het gezicht van het volgende of van het nieuwe Syrië moet worden vormgegeven. Dat zijn de belangrijkste stappen voor de overgangsfase.

“Er heerst geen burgeroorlog”

ARD: Ik was hier in 2012 toen de eerste parlementsverkiezingen plaatsvonden. Hoe kunt u in tijden van burgeroorlog verkiezingen organiseren?

Assad: Om te beginnen is er helemaal geen burgeroorlog omdat de definitie niet klopt. In een burgeroorlog zijn er bepaalde lijnen waar te nemen, maatschappelijke lijnen afhankelijk van religieuze of etnische afkomst of andere vergelijkbare lijnen. Dit hebben wij op het ogenblik echter niet, omdat in de door de regering gecontroleerde gebieden het hele spectrum van de Syrische samenleving in al zijn veelkleurigheid aanwezig is. Met de definitie “burgeroorlog” hebt u het daarom niet bij het rechte eind. In feite moet het zijn: “de terroristen tegen de rest”.

Ten tweede i.v.m. de verkiezingen: die zijn om te beginnen geen tijdverdrijf en komen niet voort uit de opvatting van de president of uit de stemming in een regering. Daar heeft het helemaal niets mee te maken, maar ze zijn uitdrukking van de grondwet. In onze oorlog gaat het om de onafhankelijkheid van ons land, want men – dat wil zeggen andere landen en vooral het westen, Saoedi-Arabië en Katar – wil de regering en de president afzetten.

Men wil de staat vernietigen en van Syrië een land maken dat verdeeld is naar religies zoals Libanon en misschien Irak. De grondwet is vandaag een symbool van de eenheid en de soevereiniteit en het symbool voor een onafhankelijk land. Wij moeten ons houden aan de grondwet. Grondwet is echter niet dat wat op papier staat, maar de manier waarop men er mee omgaat. Daartoe behoren ook de verkiezingen en deze zijn geen recht van de regering maar het recht van iedere afzonderlijke Syrische burger. De burgers beslissen erover of zij verkiezingen willen of niet. En het maakt niet uit aan welke Syriër u het vraagt – zij wensen allemaal een nieuw parlement.

ARD: Is de grondwet en de stabiliteit in Syrië belangrijker dan het leven van honderdduizenden?

Assad: Er is daar geen tegenspraak en ook niet de vraag wat belangrijker is. Zonder stabiliteit gaan duizenden mensenlevens verloren. Heerst er stabiliteit, dan kan men mensenlevens redden. Daarom kan men niet zeggen dat het ene belangrijker is dan het andere. Stabiliteit en de grondwet zijn beide heel belangrijk om mensenlevens te redden.

Aftreden? Niet voor het westen, ...

ARD: De overweldigende meerderheid van landen en organisaties in de hele wereld zegt dat er zo mogelijk geen oplossing zal zijn voor Syrië zolang u aan de macht bent. Bent u bereid

tot aftreden?

Assad: Voor de genoemde landen en ambtsdragers. Nee, natuurlijk niet, want het gaat hen helemaal niets aan. Daarom heb ik daar nooit op gereageerd. We horen nu sinds vijf jaar deze dingen en het doet er niet toe wat van daar komt. Dat is alleen onze zaak, de zaak van Syrië. Alleen de Syrische burgers hebben het recht te beoordelen wie hun president zal zijn. Als Duitser laat u zich ook niet door mij of door wie dan ook zeggen wie bij u kanselier zal zijn en welk politiek systeem u wilt. Dat accepteert u niet en dat accepteren ook wij niet. Dus nog eens: nee – wat er ook van hen is te horen – mijn politieke lotsbestemming heeft alleen van doen met de wil van het Syrische volk.

... maar als het Syrische volk dat wil

ARD: Maar in het algemeen: Moesten de omstandigheden zo zijn dat het Syrische volk uw aftreden wil, zou u er dan toe bereid zijn?

Assad: Ja natuurlijk, zonder twijfel. Als het Syrische volk wil dat ik deze plaats verlaat dan moet ik dat meteen en zonder dralen doen. Als men als ambtsdrager, als president, als gekozenen regeringshoofd of wat dan ook succesvol wil zijn, dan heeft men de publieke steun nodig. Zonder dit bereikt men helemaal niets. Wat zou men dan überhaupt kunnen beginnen? De dingen zijn dus nauw met elkaar verbonden – de wil van het volk en haar verwachtingen om iets tot stand te brengen – respectievelijk succesvol te zijn.

ARD: Zijn er al ideeën over het tijdstip voor deze stap? U weet beslist dat er veel afspraken gepland zijn. Eén komt uit de omgeving van het bureau van Staffan de Mistura – de speciale gezant van de VN voor Syrië. Daar luidt het dat de meest waarschijnlijke termijn het jaar 2018 is.

Assad: Nee nee, dat gaat hem toch helemaal niets aan. Er is daarvoor ook geen enkel plan. Zoals al gezegd, is dit een puur Syrische vraag die uitsluitend moet besproken worden onder Syriërs.

“We beleven een humanitaire catastrofe”

ARD: Bent u het er mee eens dat we in Syrië een humanitaire ramp beleven?

Assad: Natuurlijk, zonder twijfel.

ARD: Waarom heeft het dan zolang geduurd tot u een onbeperkte toegang hebt verleend tot de belegerde gebieden in Syrië?

Assad: Dat is de facto helemaal niet juist. Wij hebben niet veel tijd nodig gehad om deze toegang te verlenen. Maar de westerse media hebben veel tijd nodig gehad om in te zien, wat er werkelijk gebeurt in die gebieden. Ik wil heel open zijn met u. Laten we toch gewoon eens een heel logische en tegelijk realistische vraag stellen: Wat u beschrijft als “belegerde gebieden”, wordt al gedurende jaren omsingeld door het leger, en vanuit deze gebieden wordt het leger, maar ook steden in de omgeving enzovoorts nog altijd bestreden en gebombardeerd. Nu de vraag: Hoe zouden wij deze gebieden afsluiten voor de toevoer van levensmiddelen als wij hen nog niet kunnen hinderen zich van wapens te voorzien? Is dat

logisch? Dat functioneert niet zo.

Of men stelt een omvangrijk embargo in, of men stelt er helemaal geen in. Wij stellen dus, om talrijke redenen, geen embargo in – niet alleen uit humanitaire overwegingen en vanwege de waarden waarin wij geloven of ook vanwege onze opdracht als regering die verantwoordelijk is voor alle Syriërs, maar ook om een bijkomende reden: men zou daarmee namelijk de getroffen burgerbevolking in de armen drijven van de terroristen. Nog een praktisch voorbeeld: hoe zouden wij een embargo kunnen uitvaardigen over de door u genoemde steden en andere, pas sinds kort genoemde steden en tegelijkertijd lonen sturen in het door de IS gecontroleerde Rakka? Wij zenden ook nog altijd vaccins daarheen. Hoe moeten wij hier een embargo uitvaardigen en op andere plaatsen niet? Het geheel is tegenstrijdig. Wat u zegt, is niet realistisch.

“Syriërs willen iets nieuws zien”

ARD: Kunt u nu met de wapenstilstand garanderen dat de hulporganisaties ononderbroken en permanent toegang krijgen tot de belegerde gebieden?

Assad: Die werken hier al sinds een paar jaar. Wij zeggen nooit “nee”, maar hun werk zou via de regering moeten lopen. Ze kunnen niet doen alsof er geen regering is. Dus wij zeggen nooit “nee”. Maar men mag natuurlijk nooit de realiteit ter plaatse vergeten. Als er gevechtsacties zijn, dan ontstaan daaruit mogelijkerwijs hindernissen en soms zijn er ook controverses tussen vertegenwoordigers van de regering en deze organisaties. Met het oog op een politieke beslissing hebben wij echter geen probleem dat deze hulpmaatregelen iedere plaats in Syrië kunnen bereiken. Wij ondersteunen dat.

ARD: U sprak over de verkiezingen in Syrië die eventueel in april zouden plaatsvinden. Zou u dan niet te maken hebben met maar een deel van de Syrische bevolking, nadat zo velen zijn weggegaan. En dat omdat ze wilden ontsnappen aan de chaos in Syrië.

Assad: Nu goed, maar als mensen het land verlaten dan betekent dat niet dat het land zonder eigen bevolking zou zijn. Ik bedoel, tenslotte is Syrië niet zonder mensen en de meerderheid van de Syriërs leeft nog altijd in het land. Het is nu eenmaal niet andersom, zoals het discours luidde voor de presidentsverkiezingen. De hele wereld was indertijd verrast dat die vluchtelingen in heel hoge aantallen van buiten Syrië deelnamen aan de verkiezingen. Ik denk dat iedere Syriër in zijn land wat nieuws zou willen zien omdat zulke veranderingen de mensen hoop geven en dat is heel natuurlijk in iedere cultuur en in ieder land.

Assad aan Duitsland: Er is een “redelijkere” oplossing ...

ARD: Waardeert de Syrische regering de rol van Duitsland dat zo veel Syriërs opneemt?

Assad: Vanuit humanitair perspectief, zeker. Hoe zouden wij het niet goed kunnen vinden als er vluchtelingen worden opgenomen die hun land verlaten wegens de heersende nood? Maar zou het niet nog humaner zijn de mogelijkheid te scheppen deze mensen in hun eigen land te laten verblijven? Want aan wie u het ook zou willen vragen, u zult horen dat iedereen terug zou willen naar zijn land. Dus het zou toch minder duur zijn een wijzer en voorzigtiger beleid te accepteren of na te streven met het oog op het conflict in Syrië zodat

deze mensen verder kunnen leven in hun land. Daarvoor zou men het terrorisme moeten aanpakken en zich inzetten voor stabiliteit en zich niet bemoeien met de aangelegenheden van het land. Dit zou vanuit humanitair perspectief beter zijn.

ARD: Zou Duitsland, algemeen gesproken, een bijzondere rol te spelen hebben met betrekking tot Syrië, of is het alleen maar een bijkomend land zoals de VS en Saoedi-Arabië?

Assad: Wij hopen dat ieder land een rol kan spelen, speciaal de landen van Europa en de belangrijkste landen in de EU zoals Duitsland met de sterkste economie, dat vermoedelijk in de EU een leidende rol speelt, niet alleen economisch maar ook politiek. Praktisch gesproken zien wij evenwel zo'n rol nog niet aangezien dit de nodige wil vereist en die wil heeft te maken met onafhankelijkheid.

De vraag rijst hoeveel Europese politici onafhankelijk zijn van de houding van de VS. Wat wij tot nu toe kunnen waarnemen, is niet meer dan de kopie van dat wat Amerikaanse politici zeggen en dat wat zij doen. Dat is alles wat wij kunnen constateren. Ik kan dus niets zeggen over een mogelijke rol als de onafhankelijkheid ontbreekt.

door Daniel D.

Bronnen:

<http://www.tagesschau.de/ausland/assad-interview-101.html>

<http://blog.tagesschau.de/2016/03/01/darf-man-mit-assad-reden/>

<http://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/2016/03/02/ard-verdreht-assad-aussagen-aus-eigenem-interview/>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail
verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden.
Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.